

ÇOCUĞUMUZ VE BİZ

Sevgili Anne Ve Babalarımız...

Son yıllarda çocuklara yönelik şiddet ve istismarlar giderek artmaktadır. Neredeyse her gün haber bültenlerinde, sosyal medyada hatta çevremizde farklı yaş gruplarından birçok çocuğun ve ailenin yaşadığı korku dolu deneyimleri duyuyoruz.

Mahremiyet eğitimi çocuğun kendisinin ve diğer insanların özel alanlarının farkına varması, sosyal hayatın içinde kendi özel alanını korumayı öğrenmesi, diğer insanların özel alanlarına saygı duyması, kendisi ile çevresi arasında sağlıklı sınırlar koyması gibi bilgileri veren bir eğitimidir. Mahremiyet eğitiminde en önemli öge ailedir. Çocuklarınızın mahrem alanlarına öncelikle siz saygı göstermeli ve onlara model olmalısınız. Kişisel eşyalarını izin alarak almalı, odasına kapısını çalarak girmelisiniz. Onunda bir birey olduğunu ve hakları olduğunu ona hatırlatmalı ve hissettirmelisiniz.

Sayın veliler ergenlik dönemi 11-12 yaşlarında başlamaktadır. Bu dönemde çocuklarımızda fiziksel, duygusal ve bilişsel olarak değişiklikler ortaya çıkmakta ve genel olarak içine kapanmaya, asi olmaya, karşı gelmeye, inatlaşmaya ve 'ben' demeye başlayabilirler. Özellikle bu dönemde onlarla sağlıklı iletişimler kurmalı tartışmaktan kaçınılmalı ve her daim yanlarında olduğunuzu hissettirmelisiniz. Aksi takdirde bir ergenle tartışmaya girmek kaybedeceğini bildiğin bir yarışa girmek gibidir. Çocuğunuzu olduğu gibi kabul etmeli ayağına uymayan, numarası küçük bir ayakkabıyı veya ayağına 2 numara büyük gelen bir ayakkabıyı giydirip onun içerisinde yürümeye zorlamamalısınız. Göz rengi siyah olan bir çocuğun göz rengini mavi yapmaya çalışmak gibidir karakterini değiştirmeye çalışmak.

Çocuklarımızın bu dönemde fiziksel olarak yaşayacakları değişiklikler akranları arasında merak uyandırabilmektedir. Çocuklarımızla önceden biz ergenlik dönemi değişiklikleri hakkında konuşur ve onlara dönem hakkında bilgi verirsek yanlış kaynaklardan yanlış bilgiler almasını engellemiş ve oluşan bu merakı doğru yönlendirmiş oluruz.

Çocuğumuz okuldan-dışarıdan eve geldiğinde gününün nasıl geçtiğini, anlatmak istediği bir şeylerin olup olmadığını onlara sormalı ve konuşmaları için fırsat tanınmalısınız. Yargılayıcı eleştirici bir tavır takınmamalı, aşırı tepkiler vermemelisiniz.

Gittiğiniz misafirlikte çocukların odada yalnız ve kapı kapalı şekilde oynamalarına izin vermeyin. Sık sık gidip onları güler yüzle "aferin ne güzel oynuyorsunuz" diyerek kontrol edin. Televizyon, telefon, bilgisayar gibi iletişim araçlarıyla çok vakit geçirmelerine izin vermeyin. Eğer evinizde internet var ise internet sağlayıcınızın müşteri hizmetlerini arayarak 'Aile Profili' veya 'Çocuk Profilini' tercih ediniz. Vakit geçirdikleri süre içerisinde ne ile meşgul olduklarına bakın gerekirse yanlarında durarak onlarla birlikte vakit geçirin. Evinizde ki teknolojik aletler sizin kontrolünüzde ve gözetiminizde olmalıdır.

Çocuğunuzu küfür ve uygunsuz davranışların, şakaların yapıldığı arkadaş ortamından uzak tutun. Bu mümkün değilse bu durumun ne kadar yanlış ve bunları yapmanın ne kadar kötü bir şey olduğunu çocuğunuza hareket sık sık hissettirin ve dile getirin. Çocuğunuzu böyle davranmadığı için sık sık başkalarının yanında övün.

Çocuğunuza, hoşlanmadığı durumlarda bağırma, kaçma ve itiraz etmeyi öğretin. Tüm bu tedbirleri almanıza rağmen çocuğunuz gelip size ona birisinin kötü davrandığını, baktığını veya uygunsuz resimler gösterdiğini, anlattığını söylerse ona "Benimle bunları paylaştığın için teşekkür ederim. Seni anlıyorum. Bu konuda gerçekten kendini kötü hissetmiş olmalısın. Bu tarz durumlar maalesef olabiliyor. Birlikte buna çözüm arayabilir ve bu durumu düzeltebiliriz" deyin telaşlanmayın ve panik havası içerisinde çocuğunuz ile iletişim kurmayın. Çocuğunuza karşı asla inanmaz veya bu durumu küçümser bir tavır sergilemeyin.

Çocuğumuzu tanımalı ve ona göre yaklaşmalıyız. Unutmamalıyız mutlu bir çocuk her zaman başarı olur.